

РЕШЕНИЕ

№ 6359

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4457** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от АПК във връзка с чл.14, ал.2 от Наредба № 5 от 13 август 2019 г. за подготовка и представяне на искания до европейската комисия относно земеделските продукти и храни със защитени географски означения и традиционно специфичен характер, за контрол за съответствие с продуктовата спецификация и за водене на регистри на производителите и контролиращите лица /по- долу Наредбата/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед № РД 09-373 от 9.04.2021г. на Министъра на земеделието, храните и горите с която на осн чл.14 ал.1 т.1 от цитираната Наредба № 5 / 2019г е наредил одобряване изпращането в Европейската комисия на подаденото заявление за регистрация на ЗГУ „Лютеница П.“ /“П. лютеница“ от сдружение Лютеница „П.“ в Европейския регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания.

В жалбата се излагат доводи за материална незаконосъобразност на оспорения акт. Сдружението „Лютеница П.“ като подател на заявлението-спецификация, одобрено за изпращане с процесната заповед, не отговаряло на изискването на чл.49 от Регламент 1151/2021г., тъй като членовете на сдружението никога не били произвеждали продукта „Лютеница П.“. Одобреното заявление не отговаряло също така на чл. 7 т.1 „д“ и „е“ от Регламент 1151/2021г относно характеристиките на метода на производство и репутация на продукта, относно реалното производство на продукта, чието наименование да бъде

регистрирано като географско указание. Поддържа, че предвид, че никой от членовете на сдружението „Лютеница П.“ не е произвеждал „Лютеница П.“ през период, надхвърлящ тригодишния минимален период по Наредбата, то нямали право да искат вписване наименованието на осн. чл.49 от Регламента. Сочи и противоречие с целта на закона. Описания в заявлението метод на производство не бил свързан с географския район и репутация на [населено място] като център за производство на лютеница. Оспорената заповед била немотивирана в нарушение на чл.59 ал.2 т.4 от АПК. Моли да се отмени заповедта и преписката върне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.Претендира разноски.

Ответникът – Министър на земеделието, храните и горите, чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмено становище оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

Заинтересованите страни Сдружение „Лютеница П.“ и [фирма] в писмени отговори на жалбата и в молба от [фирма] и в с.з. чрез процесуалния си представител поддържат недопустимост на жалбата, евентуално излагат подробно доводи за неоснователност и молят да се отхвърли.

С. градска прокуратура - редовно призована, не изпраца представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото в тяхната взаимовръзка и обусловеност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Въз основа на подаден и последно потвърден от сдружение „Лютеница П.“ с вх. № 62-322/ 28.01.2021г /л. 99 от делото / и № 62-322 / 1.02.2021г /л.97 от делото/ окончателен вариант на заявление-спецификация и придружаваща документация за регистрация на Лютеница П./П. Лютеница като защитено географско указание /ЗГУ/ в Европейския регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания на земеделски продукти и храни, и одобряването му от Постоянната междуведомствена консултативна комисия, е изготвен доклад № 93-2245/ 9.04.2021г от зам.министъра на земеделието, храните и горите, като председател на Постоянната междуведомствена консултативна комисия /ПМКК/ по географски означения и храни с традиционно специфичен характер /л. 55 и сл. от делото/ с който е предложено на министъра на земеделието, храните и горите становище за одобрение (чл. 12, ал. 1 и 2 от Наредба № 5 от 13 август 2019 г.).

Въз основа на цитирания доклад и становището на ПМКК министърът на земеделието, храните и горите е издал оспорената в настоящото производство Заповед № РД 09-373 / 9.04.2021г с която на осн чл.14 ал.1 т.1 от цитираната Наредба № 5 / 2019г е наредил одобряване изпращането в Европейската комисия на подаденото заявление за регистрация на ЗГУ „Лютеница П.“ /“П. лютеница“ от сдружение Лютеница „П.“ в Европейския регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания.

По допустимостта:

Преди всичко, следва да се посочи, че неоснователни са доводите на заинтересованите страни, изложени в отговорите на жалба и в молбата на [фирма] /л.410 от делото/ , че процесната заповед не подлежи на обжалване. Възраженията са,

че в Регламента 1151/ 2021г на ЕП и на Съвета от 21.11.2012г не била предвидена възможност за самостоятелно обжалване на акта с който се изпращат за разглеждане заявленията за вписване на наименование за произход или географско указание в Европейския регистър, поради което и недопустимо било подобна възможност за обжалване да се предвижда в национален подзаконов акт, какъвто е Наредбата № 5/ 2019г. Изрично в чл.14 ал.2 от Наредбата 5 / 2019г е предвидена обжалваемост на заповедта на министъра на земеделието, храните и горите по ал.1 т. 1 за изпращането на заявлението до Европейската комисия. В Регламента няма изрична норма, която да забранява обжалване акта с който заявлението се изпраща на ЕК. Доводите на заинтересованите страни се базират на тълкуване функцията на ЕК и целта на Регламент 1151/ 2021г. Липсата на конкретна разпоредба от Регламента на която изрично да противоречи чл.14 ал. 2 от Наредбата и регламентацията във вътрешното право на правоотношенията свързани с одобряване на заявление-спецификация за вписване на географско означение на земеделски или хранителен продукт в европейския регистър обосновава допустимост на оспорването на процесната заповед. Търсената от заинтересованите страни цел, а именно забрана за обжалване заповедта по чл.14 ал.1 т.1 от Наредбата би могла да бъде постигната производство по реда на чл.185 и сл. от АПК по оспорване подзаконовия нормативен акт- Наредбата. Именно в производството по чл.185 и сл АПК може да се констатира противоречие на подзаконовия нормативен акт с такъв от по-висока степен, респ. с Регламент /чл.15 ал.2 ЗНА/. За разлика от гражданския процес - чл.17, ал.2 изр. последно от ГПК, където инцидентен съдебен контрол относно законосъобразност е допустим при определено условие, то в настоящото производство е недопустимо проверка дали текстове от Наредбата противоречат на Регламента, в т.ч. на норма /акт от по-висока степен. Във връзка с горното, и предвид формулираното искане „ако има съмнение при възприемането и тълкуването на европейското законодателство“ /л.411 и сл/ съдът да отправи преюдициално запитване“, тоест искането няма за предмет тълкуване на конкретна разпоредба от правото на Европейския съюз, то същото е неоснователно и следва да се отхвърли. Отправеният преюдициален въпрос трябва да бъде свързан с конкретна норма от ПЕС, в който смисъл е и чл. 628, ал. 1 и чл. 630, ал. 1 от ГПК във връзка със съдържанието на запитването. В искането не се сочи такава. Преюдициалното тълкувателно запитване има за предмет тълкуване на конкретна общностноправна норма в контекста на определена националноправна уредба, какъвто не е настоящият случай. В компетентността на националния съд е преценка правилността и законосъобразността на уредена в националното право възможност за оспорване заповедта по чл.14 ал.1 т.1 от наредбата.

Жалбата е процесуално допустима, подадена при надлежно упражнено право на оспорване, от активно легитимирано лице [фирма], имащо правен интерес от оспорването доколкото като производител на продукт „Лютеница П.“ е заявител за вписване на продукт с това наименование в Европейския регистър /чл. 5 ал.2 от Наредбата „Индивидуални производители на земеделските продукти и храни могат да подават заявление за вписване и изменение на вписване в Европейския регистър“ , чл. 8 от Наредбата/, подадено по-рано от процесното на сдружение „Лютеница П.“ /л. 14 от делото/.

По основателност :

Жалбоподателят не оспорва компетентността на органа, но в резултат на задължението на съда да не се ограничава само с обсъждане на основанията,

посочени от оспорващия, а да провери законосъобразността на акта на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК съдът следва да отбележи, че атакуваната заповед е издадена от материално компетентен орган (чл.14, ал.1 т.1 от Наредба № 5 /2019г) - Министерът на земеделието, храните и горите.

Противно на доводите в жалбата, съдът намира, че оспорената заповед е мотивирана, посочено е правното основание за издаването ѝ – чл.14, ал.1 т.1 от Наредбата, а фактическите такива се съдържат в представените към административната преписка документи, в т.ч. цитирания доклад от 9.04.2021г на председателя на ПМКК, изготвени във връзка с издаването на оспорения акт. Наличието на мотиви, извън проверявания акт е изцяло допустимо, съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд /мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи/.

При издаване на обжалвания административен акт, съдът не откри допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да са самостоятелни основания за отмяна, спазена е специфичната предвидена в чл. 10 и следващи от Наредбата № 5 / 2019г процедурата за подготовка и представяне на искания до Европейската комисия за вписване в Европейския регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания. Компетентното звено в МЗХГ е проверило подадените документи, и след констатирани непълноти и/или неточности е дадена възможност на заявителя за отстраняването им, респ. за предоставяне на изискуемите документи и последният е подал окончателен вариант на заявлението- спецификация на 28.01.2021г и на 1.02.2021г. Компетентното звено е извършило освен документална проверка и проверка на място в производствените бази на членовете на сдружението относно това дали са изпълнени условията за вписване в Европейския регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания съгласно Регламент (ЕС) № 1151/2012, Делегиран регламент (ЕС) № 664/2014 и Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2014 и е изготвило доклад до комисията. Установено е, че групата производители, членове на сдружението „Лютеница П.“ /чл. 5 и чл. 7 от Наредбата/ произвеждат продукта в съответствие със спецификацията / [фирма] произвежда „П. лютеница“, [фирма] произвежда „Първомайски оркестър“ и [фирма] произвежда лютеница „Оригинална“ /.

Неоснователни и недоказани с допустимите по реда на АПК доказателствени средства /въпреки указаната с определение на съда от 1.06.2021г доказателствена тежест/ са твърденията на жалбоподателя, че Сдружението „Лютеница П.“ като подател на заявлението-спецификация, одобрено за изпращане с процесната заповед, не отговаряло на изискването на чл.49 от Регламент 1151/2021г., тъй като членовете на сдружението никога не били произвеждали продукта „Лютеница П.“ . Според чл.49 т.1 от Регламента заявленията за регистрация на наименования по схемите за качество, посочени в член 48, могат да се подават единствено от групи, които работят с продуктите, чиито наименования трябва да бъдат регистрирани. В хода на извършените проверки на място в производствените бази на членовете на групата е установено, че предприятията произвеждат продукта. Както се посочи, [фирма] произвежда „П. лютеница“, [фирма] произвежда „Първомайски оркестър“ и [фирма] произвежда лютеница „Оригинална“. Членовете

на сдружението „Лютеница П.“ чрез представителите си са декларирали под страх от наказателна отговорност по чл. 313 НК съгласно Приложение № 2 към чл. 7, ал. 2, т. 4 и чл. 26, ал. 2, т. 4 от Наредбата обеми на производство на продукта за последните 3 календарни години, както и че произвеждат продукта в определения в спецификацията географски район. Декларираното е проверено от компетентното звено в МЗХГ чрез документални проверки и проверки на място, и след бележки и препоръки членовете на сдружението са направили съответните корекции и допълнения.

Неоснователно е също така възражението, че заявлението не отговаряло на чл. 7 т.1 „д“ и „е“ от Регламент 1151/2021г относно характеристиките на метода на производство и репутация на продукта. Според посочената разпоредба спецификацията следва да включва д) описание на метода на получаване на продукта и, където е приложимо, автентичните и неизменни местни методи, както и информация относно опаковането, ако групата, която подава заявление, реши това и представи достатъчни специфични за продукта основания, че опаковането трябва да се извършва в определения географски район, за да се защити качеството, да се осигури произходът, или да се обезпечи контролът, като се вземе предвид законодателството на Съюза, по-специално законодателството относно свободното движение на стоки и свободното предоставяне на услуги; е) подробности за установяване на следното: i) връзката между качеството или характеристиките на продукта и географската среда, по смисъла на член 5, параграф 1; или ii) при необходимост, връзката между определено качество, репутацията или друга характеристика на продукта и географския произход, по смисъла на член 5, параграф 2; ж) наименованието и адреса на органите или, ако са известни, наименованието и адреса на органите, упражняващи контрол за спазването на изискванията относно продуктовата спецификация съгласно член 37, и техните конкретни задачи; з) специфични правила за етикетиране на въпросния продукт.

Посочените изисквания в случая са изпълнени. Ясно и недвусмислено в заявлението на стр. 3, 4, 5 и 6 са описани утвърдените с течение на времето два метода на производство на продукта-традиционен и класически, на които се основава репутацията на „Лютеница П.“, от където произтича и връзката на продукта с географския произход. /л. 6 и 7 и сл. от заявлението./ Ноторно известно е, че [община] се е утвърдила с производството на пипер и домати, тоест основните суровини за производство на лютеница. Неподкрепени с доказателства са твърденията на жалбоподателя, че методът довел до репутацията на продукта „Лютеница П.“ е именно методът използван от [фирма]. Видно от приложените по административната преписка документи, налице е обосновка относно характеристики, рецептура и методи които дължат на географския произход и допринасят за репутацията на „Лютеница П.“.

С оглед горното, заявлението-спецификация описва метод/и на производство, свързан с географския район и репутацията на [населено място], като производител на основни суровини за лютеница. До този извод са достигнали и членовете на ПМКК, които са специалисти /експерти / в различни области и със специфични компетенции, предложили одобряването на процесното заявление. Горните констатации и изводи по никакъв начин не се опровергават от жалбоподателя, чиято е доказателствената тежест чрез ангажираните от него в хода на съдебното производство доказателства.

Предвид изложеното, процесната заповед е издадена от материално компетентен орган, в пределите на неговата власт и в предвидената форма и съдържание, както и с оглед проследената по-горе хронология на действията извършени в административното производство, респ. установеното от фактическа страна не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи отмяна по см. на чл.146 АПК, актът е постановен при спазване на процесуално правните норми и при правилно приложение на материалния закон, както и отразеното в него кореспондира с действителното фактическо положение. Поради това и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски. Ответникът и заинтересованите страни не претендират разноски.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] срещу Заповед № РД 09-373 от 9.04.2021г. на Министъра на земеделието, храните и горите.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма] за отправяне на преюдициално запитване до СЕС, обективизирано в молба от 06.10.2021 г.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, а в частта му имаща характер на определение не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: